

SISARPOSTI 1/2021

Helenan haarukkapaja pakkaa aterimia etänä

Merja Autio

Helena Saarela perusti keittiöönsä pajan, jossa hän miehensä kanssa pussittaa kertakäyttöaterimia sotilaskotiin.

Outo vuosi pelotti, yllätti ja opetti

Takana on vuosi, jollaista kukaan ei osannut odottaa. Sotilaskoti ja varuskunta joutuivat rajoitusten vuoksi muuttamaan toimintaansa, ja poikkeusaika jatkuu. Sisarposti kertoo koronavuoden kokemuksista sivuilla 2-12.

Inka iloitsee, kun palvelu pelaa ja varusmies kiittää

Kaija saa seuraa kirjoista ja pihanaapureista

Ulla Pulkkinen odotti annoksen noutajaa.

Palvelumme pelasi koko oudon vuoden

Merja Autio

Vuosi 2020 jää muistiimme kummallisena ajanjaksona. Maaliskuussa Santahamina sulkeutui, ja varusmiesten kodissa siirryttiin yhtäkkiä myymään iltaisin sotilaskotiautosta.

Maanpuolustuskorkeakoulun kaksi kotia olivat kiinni maaliskuun puolivälistä elokuun puoliväliin asti. Meitä sotilaskotisiskoja pyydettiin pysymään pois harrastuksestamme, ja yli 70-vuotiaista tuli kotona pidettävää porukkaa.

Päällimmäisiksi tunteiksi viime

vuodesta ovat jääneet pelko sairastumisesta ja kaikkien mahdollisten ihmispaljouksien karttaminen.

Sisaret ovat jo vuoden odottaneet, milloin taas pääsevät vuoroille, ja odotus jatkuu vielä, mutta toiveikkain mielin. Vuosi oli haasteellinen myös sotilaskodin henkilökunnalle, joka joutui koville ilman sisarten apua. Vuosi oli raskas myös taloudellisesti. Selvisimme kuitenkin kohtuullisesti edellisen vuoden voiton turvin.

Vuoden aikana sopeuduttiin moneen uuteen toimintatapaan, ja paljon myös opittiin. Opimme, että sotilaskodissa selviydytään. Saamme olla tyytyväisiä ja ylpeitä, kun pystyimme kaikesta huolimatta antamaan varusmiehille kaiken tarvittavan palvelun. Oma automme oli paikallaan pääoven edessä joka ilta!

Sotilaskotiauton lumiseen takaoveen oli helmikuisena iltana piirretty sydän. Se kertonee asiakkaan tyytyväisyydestä. Ja sehän on meillä sotilaskotisisarille paras kiitos.

Seuraavalle sivulle olen poiminut otteita viime vuoden vuosikertomuksesta, joka käsiteltiin kevätkokouksessa 29.3.

Inka Tiittanen

Vuosi kului muutosten pyörteessä

Viime kevään ensi shokin jälkeen varusmiesten palvelu alkoi sujua. Saimme Lahdesta toisen auton auttamaan ruuhkissa. Siitä sai karkkeja, limua, sipsejä ja muita pakattuja tuotteita; omasta autostamme sai lisäksi tilata välipala-annoksia.

Sotilaskotityön perinnepäiväksi toukokuussa hankimme hienoja ilmapalloja piristykseksi ja koristeeksi. Se toi hyvää mieltä kaikille.

Kesällä elimme yhä poikkeusoloissa. Sotilaskoti toivotti alokkaat tervetulleiksi kirjeellä ja lahjakassilla. Läheistenpäivä vietettiin striimaten. Tulokirkko pidettiin soden rannassa, vesisateessa. Lahjoitimme osallistujille virsikirjat ja jaoimme Uuden testamentin Gideon-veljien puolesta. Sotilaskoti tarjosi kirkkokahvit perinteisen munkin kanssa.

Kesän me siskot olimme edelleen harrastusta vailla, ja kesätytöt paikkasivat vuorojamme.

Viime vuoden kotiutukset hoidettiin yksiköittäin ilman juhlia. Sotilaskoti lahjoitti perinteiset stipendit ja muistolahjat, mutta mietin, mahtoivatko saajat ymmärtää lahjan tulevan sotilaskodista. Heinäkuun alokkaat, jotka palvelivat 165 päivää, eivät päässeet kertaakaan sisälle sotilaskotiin, mutta jouluna palveluksessa olleet pääsivät. Istuskelemaan ei saanut jäädä, mutta katsella sai ja ostoksia tehdä. Monia oivalluksia kuului, esimerkiksi: ”Ai, täällä myydään myös lehtiä.”

Syksyllä helpotusta odotettiin turhaan rokotuksista. Siskoja ei voinut vielä tulla tarpeeksi vuoroille, joten jouduimme palkkaamaan apuvoimia. Laina-autosta luovuttiin ja välipala-annoksia siirryttiin myymään vanhasta kioskista, jonka luukku avautuu aulaan. Muutoksella suojattiin henkilökuntaa kylmältä ja liukkaalta, kun he veivät annoksia ulos. Ostoksille tultiin omina ”kuplina”, ja siten vältettiin muiden ”kuplien” kohtaaminen.

Kevätkokous pidettiin vasta elokuussa ja syyskokous sääntöjen mukaisesti marraskuussa, mallikkaasti osin etäyhteyksin.

Vuosi 2020 oli raskas henkisesti ja taloudellisesti. Kanssakäymisen puute raastoi mieltä, ja talous painui miinukselle. Uusia kuluja syntyi erilaisista maskeista, käsidesistä, asennetuista pleksisuojusta ja ylimääräisistä siivouskuluista sekä lisätyövoimasta.

Koneet ja laitteetkin joutuivat koviin poikkeuksellisiin oloihin. Yläkerran toinen pakastin hajosi ja jouduimme hankkimaan uuden. Välipaloja tehtiin niin paljon, että rasvakeittimetkin jouduttiin uusimaan. Jo ennen pandemiaa olimme päättäneet päivittää kassaohjelmamme ja uusia laitteiston tarpeellisin osin.

Inka Tiittanen

Nuorten jaostossa oli vuoden lopussa lähes 30 jäsentä. Nuoret sisaret kävivät ahkerasti vuoroilla, ja joulun alla kokoontuivat pakkaamaan lahjapusseja palveluksessa oleville miehille ja naisille.

Saarelaiden eteinen on poikkeusajan logistiikkavarasto. Settien kokoaminen käy Helenalta ja Heikiltä rutiinilla.

Tuhansia aterinpusseja pakattu etänä

Grilliannosten suosio on koronarajoitusten aikana kasvanut entisestään. **Sari Nylund** grillistä arvioi, että parhaimpina viikkoina menee noin 700 annosta.

Makkaraperunoihin, kanakoreihin ja ranskalaisiin annetaan mukaan veitsihaarukkasetti. Niitä tarvitaan siis paljon. Sisaret ovat niitä vuoroilla koonneet, mutta nyt rajoitusten aikana muutamien vuoroilla käyvien sisarten aika kuluu muissa puuhissa. **Merja Autio** ehdotti **Helena Saarelalle** settien tekoa kotona. Merja ja Helena asuvat lähekkäin Vantaalla. Merja hoitaa kuljetusrumban: vie veitset, haarukat, servietit ja pakkauspussit Saarelolle ja noutaa valmiit setit sotilaskotiin.

Yhdessä puolisonsa Heikin kanssa Helena on tehnyt jo useita tuhansia settejä keittiön pöydän ääressä. Pöydällä seisoo pussien kuumasulkija.

”Mukavaa talvipäivän puuhaa tämä on. En voi astman takia pitää maskia kovin kauan, joten ei ole mielekästä lähteä sodeen tynkävuorolle. Näin voin tehdä osani yhteiseen hyvään”, Helena sanoo.

Valmiit aterinsetit odottavat noutoa (yläkuva).

Sari Nylund valmisti kanahampurilaisannoksia, joita pahimpina ruuhka-aikoina ei ennätä tehdä.

Vapauden kaipuu nousi pintaan

Esitimme sisarille neljä kysymystä koronavuodesta

1. Mikä on ollut ikävintä?
2. Mikä oli mieleen jäävin hetki tai kokemus?
3. Mitä olet kaivannut eniten?
4. Mitä teet, kun korona-aika on ohi?

Aulikki Rautio: Järkyttävät kuvat maailmalta eivät unohdu

1. Ikävintä on ollut oma tai läheisten sairastumisen uhka. Muuttuvat ohjeet ja käytännöt aiheuttivat jossain vaiheessa huolta ja epävarmuutta. Viime keväänä uskoteltiin, ettei maskeista juurikaan ole apua emmekä me tavalliset ihmiset edes osaa käyttää niitä oikein. Vielä kesällä oma maskin käyttö melkein nolotti. Niin harvinaista se oli. Onneksi nyt on toisin ja ainakin useimmat ihmiset yrittävät käyttäytyä vastuullisesti. Surullista on myös ollut se, että tapaamiset ystävien ja sukulaisten kanssa ovat vähentyneet. Monet juhlat ja synttärarit ovat jääneet väliin.

Aulikki Rautio ja Bella viime kesänä Särestössä.

2. Mieleen tulevat jäämään monet järkyttävät kuvat maailmalta koronaan menehtyneistä, uupuneista hoitajista ja lääkäreistä; kuvat tunnetuista poliittisista johtajista, julkisuuden henkilöistä ja urheilijoista maskit päällä. Tuskin kukaan olisi vuosi sitten uskonut, että tällaiseen päädytään.

3. Eniten olen kaivannut sukulaisia ja ystäviä. Osa läheisistä kuuluu riskiryhmään, ja siksi kaikissa kontakteissa on tullut oltua huolellinen ja

pidättyväinen. Tutuksi ovat tulleet käsidesi, maskit, kertakäyttökäsineet ja turvavälit. Kunpa rokote toisi pian valoa tunnelin päähän.

4. Koronan jälkeen voin suunnitella vaikkapa pyöräilymatkaa Euroopassa. Siihen saakka hiihdetään ja pyöräillään kotimaassa, mikä sekin on ihanaa. Olisi myös ihanaa päästä vesijuoksemaan ja työvuorolle sodeen!

Kaija Holopainen: Taloyhtiön pihalla syntynyt uusi tuttavuuksia

1. Kolmen vuoden takaisesta liukastumisesta seurannut nilkkavamma on vihoitellut ja haitannut liikkumista. Olen sovittanut lenkkini niin, että pääsen bussilla takaisin, jos jalka pettää. Bussilippu on sitä varten aina taskussa. Onneksi on olemassa kirjoja, joita olen mukavasti saanut lainaksi Myllypuron mediakirjastosta. Lankaakin on kulunut tavallista enemmän sukkiin ja puseroihin, mutta neulominen ei aina maistu.

2. Ilahduttavaa on ollut se, että muutamat taloyhtiön aikaisemmin vieraat naamat ovat tulleet tutuiksi. Pihalla on seurusteltu etäällä toisistamme. Ystävien kanssa on tullut myös soiteltua tavallista enemmän. Sotilaskotisartenkin kanssa olen vaihdellut kuulumisia.

3. Eniten olen kaivannut teatteria ja erilaisia tapahtumia ja sitä, että on vapaus liikkua.

4. Sotilaskoti on listan alkupäässä, kun mietin koronan jälkeistä aikaa... sitten teatteria, museoita ja vapaata liikkumista.

Kaija Holopainen on aina löytänyt Myllypuron mediakirjaston hyllystä kiinnostavaa luettavaa.

Paula Salokoski: Tuntui oudolta väistellä vastaan tulijoita

1. Pahinta on ollut pelko, että korona tarttuu esimerkiksi lenkipolulla. Viime keväästä alkaen on tullut yleiseksi tavaksi väistää vastaan tulijoita kadun toiselle puolelle. Se on tuntunut normaaliin käyttäytymiseen nähden kauhealta.

2. Ensi reaktio säikäytti, kun tajusin, miten laajasta ja meitä kaikkia koskevasta asiasta oli kyse. Tulevaisuus pelotti ja ahdisti.

3. Teatterinäytökset on peruttu, museot ovat olleet kiinni, elokuvaan ei ole päässyt. Sukulaisia ja tuttavien on voinut tavata vain harvoin, sotilaskotiharrastus on jäänyt vähälle. Kaikkia näitä olen kaivannut.

4. Odotan, että saan rokotteen ja sen jälkeen pääsen harrastuksen pariin eli sotilaskotiin vuoroille.

Paula Salokoski lomaili Benalmadenassa ennen koronaa.

Sirkka Roponen: Ystävä tuli hätiin kaatumisen jälkeen

1. Vilkkaalle ihmiselle on ollut tylsintä se, ettei ole voinut liikkua vapaasti ja tavata ihmisiä. Puhelimessa ja lenkeillä on kulunut sitten tavallista enemmän aikaa.

2. Minulle on ollut suurta iloa pojanpojastani, abiturientista. Hän on hakenut opiskelurauhaa luotani ja pitänyt minut elämässä kiinni. Olemme jutelleet välimatkan päästä maskit kasvoilla. Nuorilta saa vaikutteita, jotka ravistelevat vanhoja asenteita ja tapoja. Toiseen mukavaan asiaan liittyy harmillinenkin puoli. Kaaduina alkuvuodesta ja olkapäävamma on hankaloittanut elämää viikkokausia.

Avuksi riensi lapsuuden ystäväni **Ritva**, joka on koronaa uhmaten käynyt auttamassa pukeutumisessa. Ystävyntemme on samalla syventynyt. Tutustuimme 60-vuotiaina uudelleen,

Sirkka tarjosi Ritvalle illallisen kiitokseksi ystävän avusta.

kun hän kutsui tyttönorssin oppilaita yhteen.

3. Eniten kaipaam museoita ja näyttelyitä.

4. Soitan Helille, koluan kaikki museot ja osallistun tyttönorssilaisten yhdistyksen rientoihin.

Silja Niinivirta: Koronan jälkeen piti hakea apua puheterapiasta

1. Sairastuin koronaan vuosi sitten ja mietin, olenko toipunut vieläkään. Toukokuussa palasin töihin, mutta parin viikon kuluttua oireet palasivat ja ääni meni. Syksyn kävin puheterapiassa opettelemassa äänen käyttöä. Vieläkään en saa puhua pitkään yhtäjaksoisesti. Syksystä asti olen tehnyt etätöitä, ja se on loppujen lopuksi sopinut minulle hyvin.

2. Rakas koirani Tessa kuoli syksyllä. Uskollista ystävää on ikävä. Lisäksi poikani muutti kotoa pois syksyllä. Siihenkin on ollut opettelemista. Vuoteen on mahtunut monenmoista.

3. Myyrmäen Kino Myyri suljettiin vuoden lopussa. Kävin ahkerasti lauantaan ilta- ja viikokausmatineoissa, joita olen kaivannut. Onneksi vielä kirjastosta saa hakea luettavaa. Lukeminen on minulle rakas harrastus.

Merja Autio kuvasi Siljan läheistenpäivänä ulkosodessa.

4. Ystävättäreni odottaa minua kovasti Italiaan, mutta ei sinne taida uskaltaa lähteä ennen rokotusta. Sitä odotellessa, nautitaan nyt Suomen keväästä ja kesästä.

Leena Kosonen: Hiihtoloma Maijun kanssa ei unohdu

1. Se on ollut rankkaa, kun ei ole päässyt liikuntaharrastuksiin, esimerkiksi jumppiin.

2. Halusin toteuttaa koululaisten helmikuisen hiihtolomaviikon lapsenlapseni Maijun toiveen mukaisesti kahdestaan mökillä Tuusniemellä. Mökkinaapurille moikkailtiin vain kaukaa.

Sää vaihteli yli 20 asteen pakkasista plussan puolelle. Lunta oli todella paljon, ehkä 70 cm, joten lumikengillä tampattiin kaikki mökkipolut, hiihdettiin ja nautittiin lumesta. Saunan lämmitys ja veden kanto avannosta olivat Maijun mielipuuhaa. Urotekona hän kairasi yksin avannon paksuun jähän.

Talven riemuissa kännykkä unohtui reppuun, mitä nyt iltaisin toivoteltiin hyvät yöt kotipuoleen. Kerran päivässä lämmitimme uunia, ja mikä olisi uunipuuroa makoisampaa!

Maiju kairasi avannon ja kantoi saunavedet järvestä.

Viikko oli ihana. Sain joka päivä tuntea pienet halikädet ympärilläni.

3. Olen jonkin verran autellut sodessa, mutta seurustelu perheen ulkopuolisten kanssa on jäänyt vähiin. Ystävien seuraa olen kaivannut.

4. Odotan kovasti, että voimme taas viiden sisaruksen kanssa tavata.

Leila Pakarinen: Muutto uuteen asuntoon toi eloa arkeen

1. Eristäytyminen on ollut ahdistavaa. Viime keväänä joka puolelta kuului, että älä, älä mene, älä tee mitään. Se on ollut minulle vaikeaa, kun tavallisesti liikun niin paljon.

2. Iso ja kiva asia oli muutto Munkkiniemestä senioritaloon Maunulaan, vanhoille tutuille seuduille. Kaikkia muuttolaatikoita ei ole vielä edes tyhjennetty, mutta nukkevitriini on paikallaan ja ihan täynnä.

Olin miettinyt muuttoa pitkään, ja kun tämä osake tuli tarjolle, olin valmis. Äänekkäät naapurit vanhassa paikassa edistivät lähtöä. Täällä on täydellinen rauha, kun ratikka ei jyrää ikkunan alla. Silti yhteydet kaupunkiin ovat hyvät.

3. Olen kaivannut Santahaminaa ja iltoja grilli-Sarin kuljetusapulaisena.

Leila Pakarinen

4. Ilmoittaudun vuorolle

Santahaminaan heti, kun se on mahdollista! Olen tutkinut jo kulkuyhteyksiä. Matka vähän mutkistui mutta onnistuu.

Haastattelut: Marja-Liisa Nikka ja Marja-Riika Saaristo

Kuvat: Haastateltujen kotialbumit

Helmikuun vala Santahaminassa järjestettiin ilman omaisia ja välitettiin netin kautta koteihin.

Pitkä palvelusjakso lisännyt motivaatiota

”Pahin uhkakuva ei toteutunut vaan pikemminkin kävi niin, että poikkeusjärjestelyistä seurasi monta positiivista asiaa”, kertoo Kaartin jääkäriyrykmentin esikuntapäällikkö, everstiluutnantti **Mika Kavén**.

Koulutusjaksottelu muuttui reilu vuosi sitten, ja järjestely jatkuu toistaiseksi. Varusmiehet ovat palveluksessa kahdesta neljään viikkoon ja vapaana palveluksesta viikosta kahteen. Kasarmilla on pysytely samoissa ryhmissä ja ruokailtu pääosin ulkosalla.

”**Vapaa-ajalla sairastuneet** tai altistuneet eivät ole juurikaan tuoneet virusta kasarmille, koska he ovat ehtineet parantua tai vapautua karanteenista ennen paluutaan palvelukseen. Varuskunnassa on ollut vuoden aikana vain jokunen tautitapaus.”

Kavénin mukaan varusmiehet ovat olleet tyytyväisiä poikkeusjaksotteluun.

”Pelkäsimme jopa keskeytysten lisääntyvän, mutta varusmiesten arviot koulutuksesta ovat myönteisiä. Tiiviys on parantanut ilmapiiriä ja motivaatiota.

Mika Kavén

Kuva:

Puolustusvoimat

Harjoitukset ovat tehokkaampia, kun valmistelu ja lopettaminen eivät vie niin suurta osaa suhteessa harjoitusaikaan.”

Ennen korona-aikaa pitkiä koulutusjaksoja oli kokeiltu yhdessä joukko-osastossa ja kokemukset olivat ristiriitaisia.

”**Henkilökunnalle pitkät** koulutusjaksot ovat aika raskaita. Neljän viikon koulutusputki voi viedä kouluttajan kestävyys- ja ääriarajoille. Kouluttajien työaikoihin on yritetty saada joustoa, mutta etätyö on ymmärrettävästi ollut vähäistä, lähinnä koulutussuunnittelua tietokoneen ja nettikokousten varassa.”

Marja-Riika Saaristo

Iltakiireessä kaikki ovat tehneet kaikkea

Kodinjohtaja Virpi Fyhr kiittää henkilökuntaa joustavuudesta

”**Aikamoista uuteen** tilanteeseen sopeutumista mennyt vuosi on ollut”, toteaa kodinjohtaja **Virpi Fyhr**. Sotilaskoti on ollut suljettuna varusmiehille jo vuoden ajan. Palvelujen takaamiseksi ja töiden sujumiseksi on jouduttu tekemään uusia ratkaisuja. Sotilaskotiautosta myydään iltaisin kahvit ja munkit, aulasta grilliannokset.

Virpi Fyhr kiittää henkilökunnan joustavuutta ja yhteishenkeä:

”Kaikille on saatu järjestetyksi töitä, ja lomautuksilta on välttytty. Työvuorojen järjestäminen on ollut ajoittain stressaavaakin, mutta hyvällä yhteishengellä kaikki on saatu sujumaan.”

”Illat ovat olleet todella kiireisiä, eikä vapaaehtoisia siskoja ole voitu rajoitusten vuoksi kutsua apuun. Henkilökunta on ollut välillä todella tiukoilla, mutta kaikki ovat tehneet kiitettävästi kaikkia töitä laidasta laitaan. Ilta- ja viikonloppuvuorojen järjestelyt on saatu sovituiksi yhteisissä palaverissa”, kertoo Virpi.

Virpi itse on ollut aamupäivisin keittiössä, ja tuntityöläisiä on käytetty pitkän vuotta. Viimeksi palkatut reippaat tuntityöläiset ovat ylioppilaskokeiden vuoksi omaehtoisessa karanteenissa, mutta palaavat jälleen kirjoitusten jälkeen töihin. Leipomossa on ollut hiljaista, joten yksi työntekijä on pärjännyt siellä loistavasti.

Sotilaskodin normaalien menekkituotteiden, kahvin, munkkien ja sämpylöiden myynti on romahtanut, kun varusmiehet eivät ole päässeet tapaamaan toisiaan ja istumaan sotilaskotiin. Välipala-annokset sekä

Virpi Fyhrin lapsenlapsi pääsi toissa vuonna katsomaan mummin työpaikkaa.

virvoitusjuomat ja sipsit ovat tehneet hyvin kauppansa. Hyllyihin ovat jääneet myös ns. matkamauistot, joita myydään yleensä läheisten- ja valapäivinä. Autosta on ostettu kuitenkin pehmonalleja ja kelloja.

”Hygieniatuotteita ei ole osattu pyytää, vaikka niitä normaalisti sodesta ostetaankin”, Virpi sanoo.

”Jääkärirykmentiltä olemme saaneet hienosti tukea ja tietoa. Komentaja **Petteri Tervonen** pistäytyy tervehtimässä ja yhteysupseeri **Joel Moilasen** kanssa olemme yhteyksissä viikoittain. Yhdistyksen puheenjohtaja **Inka Tiittanen** pitää yhteyttä päivittäin, ja yhdessä olemme ratkoneet monta ongelmaa.”

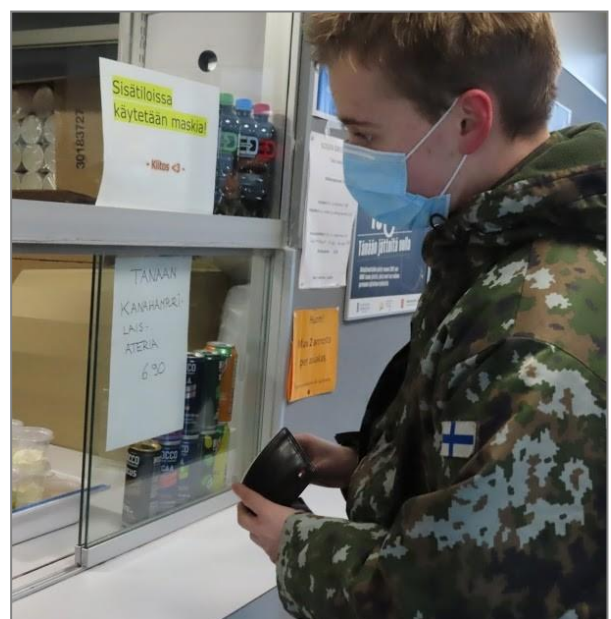
Välipala-annokset noudetaan toimistosiiven ikkunasta.

Aulasta tilataan, ulkoluukulta noudetaan

Turvallisuuden takaamiseksi on aulamyyntiä ja annosten hakemista muutettu niin, että aulassa tehdään tilaukset, mutta annokset haetaan ulkoa avatusta ikkunasta. Niin vältetään aulan tungokselta. Rykmentti suosittelee maskin käyttöä varusmiehille, ja sotilaskodissa on maskipakko 5.3. lähtien. Maskeja on myös myynnissä 50 senttiä/kpl. **Jääkö korona-ajasta mitään hyvää?**

”Ainakin käsien pesu on jäänyt takaraivoon. Kun tuotevalikoima autossa on ollut rajoitettu, olemme saaneet vinkkiä, mitä kannattaa ottaa myyntiin. Nyt jokainen osaa myös automyyntin, jos siihen joudutaan jälleen menemään,” sanoo Virpi Fyhr.

Marja-Liisa Nikka

Kaartinjääkäri Lasse Leinonen teki tilauksen aulassa.

Pakkiruokailu jatkuu, harrastukset jäissä

Joonas Rekolainen

Leijona Cateringin

ravintolapäällikkö **Päivi**

Salminen ei tiedä, millaista on normaali aika Santahaminan varuskunnan ruokapalveluissa, sillä hän aloitti työssään samaan aikaan koronarajoitusten kanssa viime vuonna. Nyt varusmiesten poikkeusravitseminen on rutiinia. ”Alussa oli hankalinta jatkuvasti muuttuva tilanne ja varusmiesten pitkät palvelusjaksot”, Päivi Salminen kertoo.

Varusmiehille on pyritty

Ulkona syödään pakista, joka on vuorattu muovipussilla tiskin välttämiseksi.

järjestämään yksi ruokailu päivässä ruokalassa ja yksi maastossa. Aamiainen ja iltapala viedään maastoon. Varusmiehet hoitavat kuljetuksen ja annostelun maastossa. ”Ruokalistat laaditaan yhdessä puolustusvoimien kanssa. Tärkeintä on taata riittävä energian saanti. Viime kevään palautteen perusteella listoille lisättiin vihertuotteita ja hedelmiä.” Päivi Salonen oli töissä Hennalan varuskunnan sotilaskodissa Lahdessa siihen saakka, kun varuskunta lopetettiin 2015. Ennen Santahaminaa hän ehti olla töissä mm. merisotakoulussa Suomenlinnassa.

Kaartin jääkäritoimikunnan puheenjohtaja, alikersantti **Otto Ingman** odottaa toiveikkaana, että kevät toisi helpotusta koronatilanteeseen ja varusmiehet voisivat taas harrastaa jotain yhdessä. ”Toistaiseksi kaikki liikuntaharrastukset ovat jäissä, mutta kovasti mietimme, miten voisimme käynnistää ainakin

Päivi Salminen

Otto Ingman

ulkoliikuntaa eli avata lenkipolut ja heitellä frisbeegolfia.”

Vuosittaiset rekrytapahtumat sotilaskodissa eivät toteudu vielä keväällä, mutta Ingman toivoo, että jossain suuressa hallissa sellainen voitaisi järjestää.

Marja-Riika Saaristo

Työ ja harrastus tukevat toisiaan

Sairaanhoitajan koulutuksesta hyötyä maanpuolustustyössä

Kirsi Maaskola on tullut tutuksi Santahaminan sisarille varsinkin yhdistyksen kokousten puheenjohtajana. Kirsin nuija on heilunut napakasti niin normaaleissa fyysisissä kuin etänä pidetyissä kokouksissa.

Kirsi Maaskola (oik.) autokeikalla Leena Kososen ja Anja Juntusen kanssa.

Esiintymisestä Kirsi Maaskolalla on kokemusta työn puolesta: hän toimii suomalaisen lääkeyhtiön, Orionin, asiakkuuspäällikkönä. Hän tekee yhteistyötä monien terveydenhoidon ammattiryhmien kanssa valtakunnallisesti. Työmatkat veivät ennen koronaa tapaamisiin eri puolille Suomea. ”Nyt yhteydenpito on jo vuoden verran sujunut pitkälti etänä. Korona-aika on pitänyt sisällään paljon digivaikuttamisen oppimista, ja siitä saamaani tietoa olen päässyt jakamaan yhdistyksemme etäkokouksissa”, Kirsi kertoo.

Kuusikymppinen Kirsi valmistui sairaanhoitajaksi 1986 ja työskenneltyään muutaman vuoden uuden Herttoniemen sairaalan vuodeosastolla hän kiinnostui hoitoalan kaupallisesta puolesta.

Sotilaskotityöstä Kirsi innostui 2000-luvun alussa, kun hänen esikoisensa oli armeijassa Santahaminassa.

Jo aiemmin Santahamina oli hänelle tuttu, sillä tuttavaperhe asui siellä. Hän pääsi Santahaminan päällystökerhon naisjaoston kannatusjäsenenä mukaan saarella järjestettyihin tapahtumiin.

Kirsi on ollut yhdistyksemme hallituksen jäsen pariin otteeseen, ja olisi mielellään enemmän vuoroilla, mutta työkiireet menevät harrastuksen edelle.

Läheistenpäivinä iloisen Kirsin tapaa autolla tai ulkosodessa. Sotilaskotityöstään hän sai viime vuonna sotilaskotiansioristin.

Kirsi Maaskola on myös Sotilaskotijärjestön Tuki -säätiön hallituksen jäsen.

”Hoitoala on hienosti vastannut haasteeseen”

Monipuolisesti maanpuolustustyötä

harrastava Kirsi Maaskola kuuluu myös Mikkelin jalkaväkimuseo -säätiön hallitukseen ja sen markkinointiryhmään.

”Yritän tuoda säätiön toimintaan nuorekasta naisnäkemystä. Haasteellista se on vuosikaudet yhdessä toimineiden evp-upseereiden kanssa,” Kirsi nauraa.

”Työni puitteissa pääsen tekemään yhteistyötä myös puolustusvoimien kanssa. Tapaan vuosittain RUK:n lääkintäkurssin oppilaat, ja heidän antamassaan palautteessa sotilaskotisisarien arvostus on korkealla.”

Kotkasta, meren ääreltä kotoisin oleva Kirsi asuu Itä-Helsingissä. Putkiremontin ”ansioista” hän on päässyt tuttuun elementtiinsä, meren äärelle eli evakkoon Porvoon Emäsaloön.

”On ihmeellistä seurata luonnon muutoksia. Viimeksi pari viikkoa sitten sain ihailla joutsenia sulalla laivaväylällä.”

”**Olemme ihmetelleet myös** palokärkeä, joka hajotti suuren muurahaispesän ja pöllytti sen ympäriinsä pitkin lumihankea. Ruokaa se ilmeisesti oli etsimässä,” Kirsi kertoo.

Kirsin mielestä korona-aika on monilta ihmisiltä ja ammanteilta vaatinut rohkeutta ja uskallusta oppia uutta.

”Vaikka alussa oli järkyttävää seurata, miten esimerkiksi terveydenhoitohenkilöstöllä oli suuri haaste edessään, on löydetty keinot ja etenkin jaksamista eteenpäin menoon”, Kirsi sanoo.

”**Odotan kovasti rokotusten** tepsivän ja jossain vaiheessa elämän palautuvan niin normaaliin kuin mahdollista. Olisi niin ihanaa saada tavata kesällä reippaita lapsenlapsiani **Lucasta ja Linusta** ja päästä tekemään heidän kanssaan mummijuttuja!” Kirsi haaveilee.

Marja-Liisa Nikka

Sotilaskotijärjestön Tuki- säätiön tehtävät

Säätiön hallitus myöntää oma-aloitteisesti tai sotilaskotijärjestöstä tulleesta hakemuksesta avustusta sotilaskotitoiminnan kehittämistä tai edistämistä tarkoittaviin hankkeisiin sekä sotilaskotitoiminnan jatkuvuuden turvaamiseen.

Toimintamuotoja voivat olla:

- sotilaskotijärjestön jäsenten ja henkilökunnan kuntoutuksen tukeminen
- sotilaskotijärjestön jäsenten ja henkilökunnan virkistystoiminnan ja koulutuksen tukeminen
- varusmiesten viihtyvyyttä ja maanpuolustustahtoa edistävien projektien ja hankintojen tukeminen
- sotilaskotijärjestön perinnetyön ja historian tallentamisen tukeminen
- sotilaskotialueilla järjestettävien sotilaskotipäivien tukeminen

TULEVIA TAPAHTUMIA

Merja Autio

Sotilaskotitoiminnan perinnepäivän pop-up-kahvila 7.5.

Mikäli koronarajoitukset sallivat, yhdistyksemme pystyttää pop-up-kahvilan Kolmen sepän patsaalle yhdessä Helsingin Sotilaskotiyhdistys ry:n kanssa. Kahvia ja munkkeja myydään kello kymmenestä alkaen aina kello kuuteen illalla. Lisäksi jaamme yleisölle molempia yhdistyksiä esitteleviä flaijereita.

Viime vuoden perinnepäivänä ilmapallot ilahduttivat sotilaskodissa kävijöitä.

Haluatko teltalle myymään kahvia?

Ilmoittaudu Merja Autiolle

puh. 0400 434 941 tai

sähköpostilla merja.autio@bastu.net. Merja järjestää vuorot yhdessä Helskyn kanssa.

Toivottavasti pääsemme kertomaan harrastuksestamme tässä tapahtumassa. Pidämme jäsenistön ja ilmoittautuneet ajan tasalla mahdollisista koronarajoituksista.

Muita mahdollisia tapahtumia

5.7. palvelukseen astuvan saapumiserän 2/2021:n sodeinfot ja läheistenpäivä.

Jos kesän läheistenpäivänä vierailijat pääsevät saarelle, sisaria tarvitaan useampaan palvelupisteeseen. Kesän ohjelmasta kerrotaan lisää seuraavassa Sisarpostissa.

Sisarten kirkkopyhään osallistuttiin ruutujen ääressä

Perinteinen Sisarten kirkkopyhä välitettiin koronarajoitusten vuoksi etänä Roihuvuoren kirkosta sunnuntaina 21.3.

Jumalanpalveluksessa saarnasi Santahaminan varuskunnan pastori **Paavo Ranta**.

Raamatun tekstejä lukivat hengellisen jaoston **Marja-Riitta Hirvonen** ja yhdistyksemme puheenjohtaja **Inka Tiittanen**.

Eero Saunamäki Kaartin soittokunnasta esitti nokkahuilumusiikkia. Jumalanpalveluksen jälkeen rovasti **Arja Vaulas** keskusteli sotilaskotityöstä kahvipöydän ääressä Marja-Riitan ja Inkan kanssa.

Striimattu lähetys on nähtävissä Roihuvuoren seurakunnan facebook-sivulla.

Yhteystiedot 2021

Hallitus

Inka Tiittanen, puheenjohtaja
Puh. 040 547 7799
inka.tiittanen@hssky.fi

Merja Autio
Puh. 0400 434 941
merja.autio@bastu.net

Marja-Riitta Hirvonen
Puh. 059 338 6121
marjariittahirv@gmail.com

Päivikki Jordan
paivikki.jordan@gmail.com

Anna Maija Luomi
Puh. 050 584 0181
amluomi@gmail.com

Marja-Liisa Nikka
Puh. 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Helmi Saarela
Puh. 040 825 8566
helmi.saarela@gmail.com

Varajäsenet

Iiris Ihalainen
Puh. 044 9966445
iiris.auroora.ihalainen@gmail.com

Heli Kuisma
Puh. 040 737 8039
heli.m.kuisma@hel.fi

Mikko Skön
Puh. 050 514 8196
mikko.skön@kolumbus.fi

Tiedotus

Marja-Liisa Nikka
Puh. 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Nuoret sisaret

Helena (Hippu) Kilpeläinen
Puh. 050 505 0119
hippuq@live.com

Jaostot

Tarjoilujaosto

Heli Pasanen, kodinhoitaja
Puh. 050 440 6993
tarjoilu.heli@hssky.fi

Ison kodin tapahtumat

Helena Saarela
Puh. 040 554 9221
helena.saarela@saunalahti.fi

MPKK:n tapahtumat

Eila Elo
Puh. 040 725 7827
eila.elo@luukku.com

Hengellinen jaosto

Marja-Riitta Hirvonen
Puh. 050 338 6121
marjariittahirv@gmail.com

Liikkuva sotilaskoti (LSK)

Merja Autio
Puh. 050 440 6994 (LSK)
lsk@hssky.fi
Puh. 0400 434 941 (oma)
merja.autio@bastu.net

Kirjastojaosto

Anu Helpinen
Puh. 040 835 0195
anumarita48@hotmail.com

Käsityö- ja somistusjaosto

Leena Kosonen
Puh. 040 574 9532
leenam.kosonen@gmail.com

Seniorijaosto

Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Perinne- ja arkistajaosto

Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Tekstiilijaosto

Benita Puuvuori
Puh. 045 123 6484
puuvuori.benita@gmail.com

Sotilaskodit

Santahaminan sotilaskoti

Santahaminantie 15
Puh. (09) 684 6368
ma-to 8.30-20.30
pe 8.30-19.30 (alokasaikana 20.30:een)
la-su 16.30-19.30 (alokasaikana 20.30:een)

Kodinjohtaja Virpi Fyhr
Puh. 0400 441 317
virpi.fyhr@hssky.fi

Kodinhoitaja Heli Pasanen
Puh. 050 440 6993
heli.pasanen@hssky.fi

Kadettikerhon sotilaskoti (MPKK)

Kadettikouluntie 7
Kodinhoitaja Marjo Ilanko
ma-to 8.00-15.00
pe 8.00-13.00
puh. 0299 530 701
kadettikerho@hssky.fi

Auditoriotalon kanttiini (MPKK)

Kadettikouluntie 6
ma 7.30-15.00
ti-to 8.00-15.00
pe 7.30-12.00
Kodinhoitaja Virpi Leinonen
puh. 0299 530 702
auditorio@hssky.fi

Helsinki - Santahamina sotilaskotiyhdistys ry

Santahaminantie 15
00860 Helsinki
Toimistonhoitaja Nina Laurinen
Puh. (09) 679 771 ti-pe klo 10.00 – 15.00
taloussihteeri@hssky.fi
www.hssky.fi
Nordea FI 22 2285 1800 0028 83
Y-tunnus 1869305-2

Sotilaskotipäällikkö

Sirkka Pouru
Puh. 050 329 0152
sirkka.pouru@gmail.com

